

[Finansministeren.]

farligt arbejde — det være sig på søen eller i land — skal honoreres med en større løn, faretillæg, eller hvad man vil.

Sammenligningen med verdenskrigen mener jeg er helt ved siden af. Det var jo en stor, national opgave, hvor det simpelt hen var en selvfølge, at man gjorde det, man gjorde. Det kan ikke være helt det samme under mere normale forhold, hvor der kan opstå krig det ene og det andet sted, farefulde situationer, hvor skibene sejler, og hvor rederne formentlig også tjener en hel del flere penge end det, de tjener på andre sejlads, og som følge deraf også er i stand til at betale deres mandskab noget mere, når de netop skal sejle i disse farlige områder. Jeg mener i hvert fald, vi skal tænke os om mere end én gang, inden vi bestemmer, at nu skal der ydes et særligt skattefradrag, en særlig skattefritagelse, fordi man sejler i disse farlige farvande. Jeg kunne nævne en hel række andre arbejdere, som udfører farligt eller måske endda livsfarligt arbejde, og som jo ikke kan komme til skattevæsenet og sige: nu skal jeg have skattefritagelse, for det arbejde, jeg udfører, er så og så farligt. Jeg mener altså ikke, at sammenligningen med verdenskrigen er holdbar, men jeg vil ikke afvise at se på spørgsmålet i udvalget; lad os tage en drøftelse dér og se, hvad vi så kommer til.

(Kort bemærkning.)

Vivike: Ja, jeg kan egentlig godt give ministeren ret i, at jeg var lidt ude at svømme, for det er jo rigtigt, at vort skatteprincip med hensyn til fradrag er, at vi vil have fjernet så godt som alle fradragsregler. Når jeg alligevel vover mig ud på det dybe vand her, er det, fordi jeg er en uforbederlig optimist. For søfolkene er det jo meget uforståeligt, at det, der var kutyme under verdenskrigen, ikke skal gælde nu, og den zoneordning, man har, spiller jo rent økonomisk set næsten ingen rolle for staten, da det er ret sjældent, der kommer et dansk skib ind i zonen. Men min optimisme går ud på, at jeg virkelig tror på, at vi får lavet en skattereform, og at også en del af socialistisk folkepartis synspunkter

vil blive fulgt, således at disse mange fradrag ikke bliver mulige i fremtiden. Nå ja, så tænkte jeg altså, at en pølse mere eller mindre i slagtetiden i det års tid, eller hvor lang tid der kan være tilbage, spillede såmænd ikke så stor en rolle. Det var den letsindighed, der drev mig ud i det spørgsmål, som vi altså kan se lidt nærmere på i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger mod inflationen [af Henry Christensen m. fl.].

Valgt blev: *Peter Nielsen, Holger Eriksen, Lis Groes, Lysholt Hansen, Hans Lund, Niels Mørk, Erling Olsen, Carl Petersen, Henry Christensen, Poul Hartling, Ael Kristensen, Kristen Østergaard, Jørgen Jensen, Haunstrup Clemmensen, Poul Sørensen, Baunsgaard og Poul Dam.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 [af Aksel Larsen m. fl.].

Valgt blev: *Frode Jakobsen, Holger Eriksen, Andreas Hansen, Jørgen Peder Hansen, Poul Hansen (Grenå), Horn, Niels Matthiasen, Sagaard, Per Møller, Per Federspiel, Ib Thyregod, Kristen Østergaard, Erik Kragh, Bøgholm, Poul Møller, Helveg Petersen og Aksel Larsen.*